

MEGJELENT KORB ATTILA SZÓLÓLEMEZE! „The Guy from Kecskemét” Magyar Rádió, MR 090

Ez a cikk egy kicsit rendhagyó, hiszen nem jazztörténeti témáról értekezik valamelyik Bohém-legény. Ennek aktuális oka Korb Attila újsütetű versenygyőzelme, s az ennek folyományaként megjelent lemez jelen hasábokon magától értetődő méltatása. Mátrai Zoli örömmel vállalta, hogy Attila újdonságáról szólólemezeről recenziót ír. Nem lévén túlon túl grafomán, a vállalt feladatot nem teljesítette írásban, de két sör között mobiltelefonon lelkesen mesélt a lemezről. Alább Zoli telefonon bediktált lemezkritikája, többé-kevésbé híven visszaadva a szerző egyéni verbális stílusát.

Attikáról én írjak? Elfogult Korb-ivadék vagyok tíz éve, akkor hívott a zenekarába, mondta, hogy kell neki egy megbízható klarinétos. Mentem azonnal, iszom a hangjait azóta is, imádom vele muzsikálni. A mai napig hálás vagyok minden vele töltött percért. Utálok is, hogy nálam egy évvel fiatalabb, és mindent tud, pedig én sem vagyok öreg zenész.

Agyilag Attika mindig is rendben volt, de az utóbbi években sokat érett. Fel kell tenni egy régi Bohém-lemezt, hogy hogyan játszott kezdetben. Mindig is jó volt, vele zenélve is látom, hogy hogyan fejlődik folyamatosan, de mióta jazztanszakra járt, azóta megfigyelhető, hogy a hangszer megszólaltatására, a hangképzésre is jobban figyel. Igaz, most is pudvásan fúj néha, de tartalma van a hangjainak.

A Magyar Rádió Jazz Harsona Versenyét nem is nyerhette más, csak ő. Igaz, jól választott hangszert is, mert rajta kívül alig van Magyarországon épkezláb harsonás (ettől még világkirály a pozanon), a versenyre pedig nagyon jó nótákat vitt, meg tudta mutatni, amit kellett és lehetett.

A lemezről saját Blúz c. kíséret nélküli szólónótája az egyik kedvencem, de például a Just You, Just Me-ben olyan szólókört fúj, hogy nincs is hozzá szavam. Amiket meg Coltrane Moment's Notice-ában játszik, arra csak annyit lehet mondani: no comment. Egyszerűen fantasztikus. Ja, és az éneklése mindig nagy élmény. A lemezen különösen az Irving Berlin-nótában (I'm Puttin' All My Eggs In One Basket) kiváló. A Poor Butterfly is tetszik, bár az annyira csöpög, hogy határeset, de hát Attikával az is jó. Hihetetlen, hogy a lemezen az utolsó három szám készült csak stúdióban, a többi olyan élő felvétel (a verseny elődöntője és döntője), ahol a kísérezészekkel minimális próba után kellett kiállnia a mikrofon elé. A számok hangvétele minden esetben hibátlan, egyrészt Attila tévedhetetlen frazírra, másrészt a kvartetre írt egyszerű, zseniális és ütős hangszerelése miatt.

A szekvenciái, a dallamfordulatai, a modulációi: csillagos ötös. Nincs olyan fordulata, ami ne lenne dallamos, képes mindig, azonnal újraköltöni az alapnótát. Az az érzésem, hogy Attila hangjai szeretik egymást. Nincsenek már fehér foltok a tudásában. Teljes mértékben uralja a hangszert. S persze a stílusokban iszonyatosan otthon van, mindig jókat játszik dixielandben és modern swingben is. Na, és a ritmusérzéke kiváló, akár kísérettel, akár egyedül játszik. Persze, a lemezen a ritmusszekció sem utolsó, de Attila nem tőlük jó.

■ BOHÉM-MINDENTUDÁS EGYETEME

A lemez kiváló, a kocsimban állandóan ez szól és nem tudok vele betelni. A címe, az persze gáz – nem is Attila találta ki.

Kéjes örömmel tölt el, hogy több zenekarban együtt játszhatok vele és remélem, hogy ez így is marad „öröttön örötte”. Szóval le a kalappal: Attila jó barát, kiváló zenészcimbora és csak annyit tudok mondani, hogy zseni és gratulálok! Ja, és nem utolsósorban: szereti a sört, mint én, tehát rossz ember nem lehet.

Mátrai Zoltán
Bohém-klarinétos, -szaxofonos, életművész

Korb Attila lemeze megvásárolható a mindig nyitvatartó Bohém-jazzbutikban a vevőszolgálati kommunikáció egyetemi professzoránál, Lázár Mikós menedzser-vezérigazgatónál (tel.: 70/453-6916), vagy megrendelhető e-mailen az order@bohemragtime.com címen.